

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v senátě složeném z předsedy Mgr. Zdeňka Pořízka a soudců JUDr. Roberta Pekárka a Mgr. Mileny Vránkové dne 15. 8. 2024 ve veřejném zasedání rozhodl o odvolání, které obžalovaný

podal proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2024 č. j. 5 T 162/2023-294,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se v napadeném rozsudku ruší výrok o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se

obžalovaný

při nezměněném výroku o vině

odsuzuje

podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce **2 roky**.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **4 roky** a nad obžalovaným se vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku a § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost zdržet se v průběhu zkušební doby požívání alkoholických nápojů.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 2. 2024 č. j. 5 T 162/2023-294 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným ad 1. přečinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku a ad 2. zločinem loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovanému byl za tyto dva trestné činy podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v délce 24 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Obžalovaný napadl rozsudek odvoláním směřovaným pouze proti výroku o trestu. V jeho odůvodnění připouští, že jeho soužití s poškozenou [REDAKCE] nebylo vždy ideální, měli mezi sebou rozepře a připouští, že jí po hádce dal dvě facky. Připouští rovněž určitou míru násilí při sexuálních aktivitách i používání vulgárních výrazů. Je si vědom toho, že jeho jednání vůči poškozené přesáhlo obvyklou míru a prohlašuje, že se cítí být vinen žalovaným jednáním, jak je popsáno v obžalobě. Tohoto jednání upřímně lituje a za situace, kdy se jemu a poškozené, již bývalé družce, narodilo dítě, chtěl by své chování vůči poškozené odčinit a dle svých možností se podílet na výchově a výživě dítěte. V současné době respektuje přiměřená omezení a plní uložené povinnosti, s poškozenou se nestýká a nijak ji nekontaktuje a snaží si nalézt trvalé zaměstnání, aby mohl přispívat na výchovu a výživu dítěte. Vyhýbá se také požívání alkoholu a nyní vede řádný život. Připomíná, že se na něho musí hledět jako na osobu dosud bezúhonnou, neboť jeho předchozí odsouzení jsou zahlazena, a i nyní vede řádný život bez jakýchkoli excesů. Prostředky k obživě si opatřuje příležitostnými brigádami, má ovšem zájem nalézt trvalý pracovní poměr a v budoucnu také navázat s nedávno narozeným synem bližší osobní kontakt při plném respektování matky dítěte. Je připraven přijmout veškerá omezení a splnit všechny povinnosti, jež by mu soud mohl uložit zejména při stanovení dohledu, a to včetně povinnosti absolvovat příslušný vhodný terapeutický program. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud v napadeném rozsudku zrušil výrok o trestu a uložil mu trest odnětí svobody s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu za současného stanovení dohledu probačního úředníka a případných dalších přiměřených omezení a povinností.
3. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře uvedla, že proti stanovenému druhu trestu a jeho výměře nemá žádných výhrad. Soud velmi pečlivě vážil, jaký trest obžalovanému uložit, jeho úvahy o absenci sebereflexe obžalovaného ve vztahu k napadání dalších osob pod vlivem alkoholu jsou správné a trest koncipovaný jako ochrana společnosti před jeho jednáním je v daném případě trestem zákonným a důvodným. Navrhla proto, aby odvolání obžalovaného bylo zamítnuto.
4. Krajský soud ve veřejném zasedání provedl jako důkaz doplňující výslech obžalovaného k jeho současným osobním a rodinným poměrům. V tomto obžalovaný opakovaně vyjádřil svou lítost nad jednáním, jehož se dopustil, a požádal o poskytnutí šance prokázat, že je schopen vést řádný život. Uvedl, že v současné době žije u matky v [REDAKCE] pracuje pro svého známého na střeších, má uzavřenou dohodu o provedení práce. Vydělává si mezi 15 a 25 000 Kč měsíčně. S již bývalou přítelkyní, poškozenou [REDAKCE] má nyní novorozeného syna [REDAKCE]. S ním je ve styku, vždy mu jej někdo přiveze, neboť má uložen zákaz styku s poškozenou. Velmi výrazně omezil užívání alkoholu, začal pracovat a uvědomil si, že se dopustil spousty špatných věcí. Nyní má již novou přítelkyni a snaží se vést normální život. Z předchozího vztahu má ještě jedno další dítě, s nímž však není v kontaktu. Na výživu novorozeného syna se snaží přispívat. Když jej má u sebe, nakupuje pro něho vše, co je potřeba. Výživné dosud soudně upraveno není, nicméně chtěl by apelovat na bývalou přítelkyni, aby podala příslušný návrh.
5. Krajský soud poté z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal v rozsudku soudu prvního stupně odvoláním napadený výrok o trestu a přezkumu také podrobil správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

6. V dosavadním postupu orgánů činných v trestním řízení nebyla shledána žádná pochybení, která by měla vliv na věcnou správnost posuzovaného rozhodnutí a v jejich důsledku by bylo nutno zrušit napadený rozsudek podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Trestní řízení bylo dosud vedeno v souladu s procesními ustanoveními trestního řádu a nedošlo k porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci a právo obhajoby. U obžalovaného byl od počátku jeho trestního stíhání dán důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 trestního řádu, proto byl po celou jeho dobu zastoupen ustanoveným obhájcem a mohl tudíž svá práva vykonávat i jeho prostřednictvím. Obžalovaný měl možnost se po řádném poučení vyjádřit ke skutkům, jež mu byly kladeny za vinu, v řízení přípravném před orgány policie a po podání obžaloby i v hlavním líčení před soudem. V hlavním líčení také mohl pokládat vyslychaným svědkům otázky, vyjadřovat se k prováděným důkazům a také navrhnout doplnění dokazování. Po vyhlášení rozhodnutí byl poučen o právu podat odvolání a následně bylo jemu i jeho obhájci doručeno písemné vyhotovení rozsudku. Toto písemné vyhotovení obsahuje všechny zákonné náležitosti rozsudku specifikované v § 120 a následujících trestního řádu a je možno jej rovněž považovat za řádně odůvodněné v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu.
7. Po výše uvedených zjištěních se krajský soud věnoval přezkumu odvoláním napadeného výroku o trestu. Zjistil, že obžalovanému byl správně uložen úhrnný trest dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť byl uznán vinným více trestnými činy, a tento trest je jednoznačně trestem zákonným, neboť byl uložen v rámci rozhodné trestní sazby stanovené v § 173 odst. 1 trestního zákoníku rozpětím od dvou do deseti let odnětí svobody. Dále tedy bylo nutno posoudit, zda tento trest je možno považovat za přiměřený či nikoli, jak ve svém odvolání uvádí obžalovaný, tedy zda je splněna podmínka uvedená v § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu pro zrušení výroku o trestu.
8. Okresní soud obžalovanému, byť neopomněl, že se na něho hledí jako na osobu netrestanou, uložil již nepodmíněný trest odnětí svobody. Při svých úvahách, jimiž toto rozhodnutí zdůvodnil, poukázal na postoj obžalovaného k trestné činnosti, který charakterizoval jako absenci jakéhokoli náznaku sebereflexe a označil jej za velké riziko pro jeho další chování, jež se dosud vyznačovalo častou agresivitou vůči jiným osobám, a to především pod vlivem alkoholu, jehož užívání však za problém pro svou osobu obžalovaný nepovažoval. Na stranu druhou soud připustil, že pokud by obžalovaný projevil alespoň nějakou snahu po nápravě svého chování, bylo by možno uvažovat o trestu výchovném v podobě podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s dohledem. S těmito úvahami se odvolací soud plně ztotožnil a tedy v situaci, za níž okresní soud o trestu rozhodoval, bylo možno uložený trest považovat za zcela adekvátní.
9. Je však nutno konstatovat, že v průběhu odvolacího řízení se postoj obžalovaného k věci významným způsobem změnil, což vyplývá z obsahu jím podaného odvolání i z jeho výpovědi před odvolacím soudem. Nelze samozřejmě vyloučit, že slova o uvědomění si předchozího závadového chování a opakované vyjádření lítosti nad ním jsou pouze projevem snahy obžalovaného odvrátit jemu hrozící nepodmíněný trest, avšak na stranu druhou se jeví, že od spáchání předmětné trestné činnosti obžalovaný vede řádný život, nebo alespoň nic nenásvědčuje tomu, že by tomu mělo být jinak. Lze rovněž připustit, že na obžalovaného mohlo pozitivně působit narození syna a jím uváděné výrazné snížení konzumace alkoholu. Ačkoli si je odvolací soud vědom, že obžalovaný má být postižen mimo jiné za zvlášť závažný zločin a jeho argumenty, jimiž vyjadřuje přesvědčení vést do budoucna řádný život, mohou být vnímány jako pouhé proklamace, jejichž účelem je odvrátit hrozící nepodmíněný trest, dospívá k závěru, že za situace, kdy na obžalovaného se hledí jako na osobu netrestanou, je vhodnějším uložení takového druhu trestu, který nebude představovat bezprostřední omezení osobní svobody obžalovaného. Ve shodě s citovaným odůvodněním okresního soudu má za to, že je možno obžalovanému uložit trest odnětí svobody podmíněně odložený za současného vyslovení dohledu. Takový druh trestu totiž v sobě obsahuje hrozbu možného výkonu trestu odnětí svobody v případě, kdy obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení nepovede řádný život, případně nebude plnit podmínky dohledu a nebude dodržovat přiměřené povinnosti či omezení, jež mu současně s dohledem budou

uloženy. V opačném případě, kdy by po uplynutí zkušební doby mohlo být rozhodnuto, že se obžalovaný ve zkušební době osvědčil, by takové zjištění znamenalo, že uložený trest splnil svůj výchovný účel, že motivoval obžalovaného k vedení řádného života, což lze označit za stěžejní účel ukládaného trestu.

10. Krajský soud proto podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu v napadeném rozsudku zrušil výrok o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu obžalovanému nově trest uložil. Jde o trest odnětí svobody, jehož výměra byla stanovena na samé spodní hranici zákonného rozpětí trestní sazby, a to i s ohledem na to, že zločin loupež podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku byl spáchán v podstatě neplánovaně, vyplynul z vyostřené situace v partnerských vztazích a způsob jeho spáchání nelze považovat za násilný ve vyšší míře. Délka zkušební doby byla stanovena na 4 roky, již v horní polovině zákonného rozpětí, a nad obžalovaným byl současně stanoven dohled, neboť vzhledem k nepříznivé osobnostní charakteristice obžalovaného, jak je podávána z obsahu trestního spisu, je třeba jeho další chování sledovat jednak po delší dobu a současně se zvýšenou pravidelností, což pravidelný kontakt s probačním úředníkem nepochybně umožní. Obžalovanému byla rovněž stanovena podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku přiměřená povinnost zdržet se v průběhu zkušební doby požívání alkoholických nápojů, jež je uvedena v § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku. Takový postup se jeví být nezbytným, pokud zneužívání alkoholu bylo zjištěno jako zásadní kriminogenní faktor u obžalovaného

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 15. 8: 2024

Mgr. Zdeněk Pořízek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová.

Alice
Srbová

Digitálně podepsal
Alice Srbová
Datum: 2024.08.22
14:50:53 +02'00'

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.08.2024. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 28.08.2024.